

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábova petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A népszámlálás tanúsága.

A folyó év elején megejtett népszámlálásnak részletei még nem állanak rendelkezésünk alatt, csupán annyit tudunk, hogy a tíz évi népszaporulat eredménye alig üti meg az ötszáz lelket — tehát évenként ötvennel szaporodtunk, vagyis minden ezer lélek után tizzel, a mi csupán egy perzentnek felel meg.

Egy cseppet sem örvendetes numerus! Ennél már csak az lenne rosszabb, ha rohamosan fogyatkoznánk, mert az az egy perzent már is arra a sajnos consequentiára vezet, hogy „pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve széthull nemzetünk!“

Normális közegészségi és megélhetési viszonyok között legalább három százaléknak kellene lenni az évenkénti szaporodásnak, — ez sem valami sok, mert nemcsak a külföldnek, hanem hazánknak is rendezett viszonyok között élő városai még nagyobb százalékkal is dicsekedhetnek, míg nekünk meg kell elégedni azzal, hogy fogyni ugyan nem fogyatkoztunk, de hazánk összes valamire való városai között a legutolsó közé kerültünk.

Pedig a városoknak minden ambíciója abban csucsosodik ki, hogy lakóinak nagy számmal imponáljon. A haladásnak és közműveltségnek egyetlen tényezője sem bir a városi patriotizmusra annyi fontossággal, mint az, hogy a városnak hány ezer lakója van. Ez adja meg sulyát, rangfokozatát, tekintélyét a közügyek intézésében, ettől függ kereskedelme, gazdagsága, jóléte, sőt sok esetben magasabb állami kérdések megoldása is a nagy városok magatartásától függ. Minélfogva egy cseppet sem lehet csodálkozni azon, hogy a góczpontok lélekszámbeli nagyságra törekednek s mindent elkövetnek arra, hogy egyfelől a közegészségügyi viszonyok megjavíttassanak, másfelől az idegenek beözönlése megkönnyíttessék.

Gömör megye ipar tekintetében egyik első rangú megyéje az országnak; annyi vállalat,

annyi vasut, annyi kohó sehol sincs, mint nálunk az ipar szolgálatában. És mit tapasztalunk? A vármegye székhelye oly szerencsétlen körülmények között van, hogy sem a nagy vállalatokból, sem a kohókból, sem a nagyobb gyári műhelyekből egyetlen egy sem jutott számára! Még a vasutja sem nagyobb egy jókora kávéörölő masinánál, mely néhány lötyögő, mindenünnen kiselejtezett személykocsit vonszol maga után. Ez a vasut jelképezi Gömör megye metropolisát, a székhelyét, Rimaszombatot! Kis iparosaink százados szokás szerint ma is vásárról-vásárra járogatva igyekeznek az idegen gyárak által agyonnyomott iparezikkeiknek némi piacot keresni, — kereskedőink tulnyomó része csak a helybeli fogyasztásra rendezkedik be, — minden csak behozatal, kivitelről szó sincs!

Mulasztást, alig pótolható mulasztást követek el azok, a kik néhány évtizeddel ezelőtt — a mikor teheték — nem gondoskodtak arról, hogy ez a város a modern haladás országútjába essék. — Most már nekünk jutott megkezdeni s ha lehet, ha erőink nem fogyatkoznak meg, végrehajtani a sisiphusi munkát: Rimaszombotnak jövőt teremteni.

De hogyan?

Mindenekfelett arra kell törekedni, hogy az új decennium lefolyása alatt az a bizonyos népszaporulat egy perzent megnövekedjék. És ezt nemcsak a közegészségügy javításával érhetjük el, hanem főleg azáltal, hogy a beköltözést segítjük elő. A közegészségügy ellen a fennálló viszonyok között, csak azokat a kifogásokat sorolhatnók föl, melyek beláthatlan idők multán is még mindig kifogások fognak maradni. Mert a rossz lakás-viszonyok megváltoztatása, a városnak egészséges forrásvízzel való ellátása, az utcák csatornázása stb. csak évtizedeknek lehet eredményes munkája.

De a beköltözésről már — legalább némi részben — most is lehet gondoskodni, olyan vállalatok, esetleg ipartelepek létrehozása által,

melyeknek a közönyösségen kívül semmi más nem áll útjában. Ez alkalom kínálkozik rá. Lelkes férfiak vették kezökbe az ügyet. Bár régebben tették volna! Mert ma gazdagabbak lehetnének egy nagy tanúsággal. Ma legalább tudnók azt, hogy mi magunk vagyunk jövőnknek alapvetői; hamarabb tanultunk volna meg egy nemes cél szolgálatában nemcsak áldozni, hanem koczkára tenni szerencsénket is. Mert a ki nem mer, az nem nyer. Már pedig a koczkázattal nemcsak azt érnék el, hogy befektetett vékony tőkéink megvastagodnának, hanem azt is, — s a város jövője érdekében ez igen fontos — hogy egy iparvállalat, vagy gyártelep létrehozása által egyszerre tetemes számú lakossal szaporodnék városunk lakossága, kikben közterhet viselő polgárságot nyernék s az anyagi forgalmat gyarapítanók.

Lehetne még a beköltözési kedvet felébresztetni más uton is. A civilizációnak sok oly tényezője van, melyek a szellemi igények kielégítésére szolgálnak. De ezekkel rövid uton ezélt érni alig lehet, pedig tagadhatatlan az, hogy vidéki lakosságunk intelligens elemei, ha a városba helyzetbe jutnának, hogy lakásukat városba tegyék át: szivesebben keresnék föl az oly társadalmat, mely lelki igényeiknek megfelel. Pedig a szellemi mozgalmak nálunk csak tünetszerűek. Bármily nemesen szórakoznak is egyesek imitt-amott, a nagy többség mégis unatkozik, s ez nem lehet vonzó az idegenre. Hanem ez más rubrikára tartozik s különben is a szellemi életnek reformálásától végeztélul nem azt az eredményt várjuk, hogy lakosságunk szaporodjék. Pedig most arra szeretnők felhívni a figyelmet, hogy az az elszomorító egy perzent jövőre megjavuljon. És ezt is nem azoknak mondjuk, a kik nálunk nélkül is megértik az intő szót, mely ez egyszerű numerusból felénk hangzik, hanem azoknak, kik egyéni, önző célok szolgálatában állván, a közügyekkel szemben közönyös magatartást tanúsítanak. A társadalom vezérférfiai

TÁRCSA.

Lesz még tavasz . . .

Lesz még, lesz még tavasz.
Sugárt szóró tavaszi fényben
Kizöldel még az ág
Napsugaras mély völgy ölében. —
Csókot ha rá lát szellő ajka hint.
Kipattan a teli bimbó megint.

Ne bánd ha lombja hull —
Harasztja hull ősszel a fának.
Ha pusztá völgy, halom,
Hervadva és sirt önmagának —
Az őszi tájt ha bús hang rezgi át.
Ne bánd a fészek dalnokát s dalát

Ne bánd a felleget,
Ha fátolat teríti, bontja,
Az egykor kék eget:
Ha elborul, záporát ontja.
Erdőt, mezőt, mi fájón áthatott,
Földet, eget; ne bánd a bánatot.

Ne bántson a patak,
Bilincsre vert, elnémult habja,
A megkötött folyam
Ha hangtalan, szavát sem adja.
Ne az enyészet, hervadás, ború,
Bús szemfedőn a halott koszorú.

Ha hó viharja kél
A télnek; ha fehér havával
Be-, mindent eltemet,
Hideg halált hoz önmagával.
Zúgva, ha szárnya utat nyit, talál,
Ne bántson az elmulás, a halál!

Ha meglep olykoron,
Lelked talán megejtí bánat,
Eged ha elborul!
Ne bánd, ne, fény mellett az árnyat!

Tavasznak erőt: tél, enyészet ad.
Szebb az öröm, mi bánatból fakad.

Borsody Béla.

A második.

Az utolsó akkord lágyan, elhalón zengett végig a nagy szalonon. A leány, az okos, finom leány bágyadtan ereszté ölébe kezét és égett az arca, mintha minden vér ott gyült volna össze a különben halovány bőr alatt. Iglói pedig nézte mereven és lázasan, egész felső derekával karjára támaszkodva és könnyű diadalának biztos tudata ott ragyogott barna, fénylő szemeiben.

Mert tudta, most már tudta, érezte, leolvasta, mintegy nyitott könyvből a leány arcáról, hogy övé, — immár végre-valahára övé a kacagó, üde teremtés. Egyébre alig gondolt. A terem félhomálya ránehezedett idegzetére, a félig nyílt ablakon beáradt a szobába az a hűvös, ózonos levegő, mely rendszeren a vihar közeledtét jelzi. Hanem ő azt képzelte, hogy meleg van, — perzselő, nyári melegség és a leány is azt képzelte és fejt fáradtan esüggeszté le. A kottalapokat összekuszálta a szél s a zongora fehér-fekete billentyűi összemósódtak. Nem merte fölvetni szemét és a mult napok édes, rajongó sejtései megvalósulva, biztosan, remegő tudással hajtották föl arcába a vért. — Igen. Az ábránd, a mit öntudatlanul játszott le a hideg szerszámon, az ábránd szívéből fakadt és ujjait az erős férfi forró tekintete irányozta. Elhangzott a dal, de a végső akkordok lágyan, sejtelmesen szállnak keresztül-kasul a szobában és úgy képzelte, hogy valahogyan találkozik gondolatuk. Nem csodálkozott, mikor az Iglói mély, most kissé reszkető hangját hallotta. Nem csodálkozott, hanem félénken emelte rá szemét.

— Kisasszony! már vége?

— A zongorázásnak? Igen. Sötét van és elfáradtam.

Iglói egy lépést tett előre, hogy arcuk közt éppen csak a kottatartó volt.

— A zongorázásnak? — ismételte tompán. — Csak a zongorázásnak? Érzem én is, hogy valaminek

nincs vége. De talán azon gondolkoznom kell. Engedje megcsókolnom a kezét.

— Iglói!

Ijedten, sápadtan ugrott fel helyéről és mindkét kezét hátrátéve, remegve állt szemközt a férfival. Iglói mosolygott. A mindjobban sűrűdő homályból élesen vált ki magas, szürkeruhás alakja és kissé előrehajolva figyelte a leány izgatott arcvonásait. Azután azt mondta:

— Fél? Ha fél, akkor következtetek. De ne féljen, Meg akarom csókolni a kezét, mert meg akarom halálni az élvezetet, melyet játékával szerzett. Ha nem tartja nagy áldozatnak.

Az utolsó szavakon valami küzködés érzett és gyöngéd erőszakkal vonta ajkához a leány kezét. A félig nyílt ablakon hűvös szél csapott a szobába s egy-egy éles villanás tompa dörgéstől kísérve jelezte a közeledő nyári zivatart. Olga összeborszongott. A boldogságba, mely melegen, édes, biztató reménységgel fonta körül idegzetét, valami néma, még nem értett félénk tartózkodás vegyült. Kívülről mind közelebb hangzott a dörgés és egy erős, átható csattanás felriasztotta gondolataiból. Hirtelen visszahuzta kezét és gyorsan az ablakhoz futott.

— Be kell csuknom az ablakot. Becsap az eső.

Egy kicsit ott maradt és elnézte a fekete, világos szélű felhőhegyeket, amint lombán, idomtalan, sötét formákban takarták el a kék eget. Itt-ott küzködött egy-egy napsugár és homályos fénycsavok húzódtak a gőzölgő havasok csucsa felé. Haját fölborzolta az erős szél és szemét lehunyta a hűvös, nedves levegő hatása alatt. Ami történt, a zongorázás, a kezesök, a forró, a heves kezesök, a tompa, szenvedélyes hang és mindenek fölött az erős, hatalmas ember, amint hódolva, melegen, beszélő némasággal hajlik meg előtte és az érzés tüze, mely a máskor közömbös, hideg szemből égő, igaz szenvedéllyel áradt arcára; mindez most esendes, boldog büszkeséggel tölté el szívét. Eddigi élete, a kisleányos vidám, zavartalan élet véget ért és a jövőről homályos képek kavargtak fejében. Homályos képek, a miktől megremegett a szíve és a sötét felhőtömegekbe mindinkább eltűnő rózsás fényt sajnálkozó aggodalommal kísérte szemével. Szerette volna, ha megmarad a fény, ha előzőn-

meg fogják tenni kötelességüket, de fáradozásukat csak akkor koronázzák siker, ha a nagy többség részéről nemcsak anyagi, hanem erkölcsi támogatásban is részesülnek. *Csatlós.*

Közigazgatási bizottság.

A vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 14-én Hámos László főispán elnöke alatt tartotta rendes havi ülését, melyen az elnöklő főispán az újév alkalmából üdvözölte a tagokat, s felhívta őket, hogy ez év folyamán is eddigi buzgósággal és érdeklődéssel gyakorolják törvényadta jogaikat. Ezután tudomásul vették Bornemisza László alispán következő jelentését:

Tekintetes vármegyei közigazgatási bizottság!

A vármegyei közigazgatás mult december havi állapotáról van szerencsés rendszerinti havi jelentésem a következőkben tiszteletteljesen előterjeszteni:

A mult hó folyama alatt oly esemény, mely a vármegyei közigazgatást rendes menetében megzavarta vagy éppen akadályozta volna, elő nem fordult. A vármegyei tisztikar törvényszerinti kötelességének általában megfelelt s a közigazgatás hatáskörébe utalt ügyek törvényszerű elintézésben részesítettek.

A vármegyei közigazgatás tevékenységének megítélésére az *ügyforgalom* szolgáltatván, a leghelyesebb és legmegbízhatóbb alapott erre nézve tiszteletteljesen jelenthetem, hogy a mult 1900-ik évi folyama alatt beérkezett hivatalomhoz 24480 közigazgatási ügydarab, a mult évi 30448 számmal 5968 számmal kevesebb; feldolgozandó volt a mult évi 739 hátralékkal 25219 darab, feldolgozott 24653 szám, hátralékban maradt 566 szám, és pedig kiosztott 280 és ki nem osztott 286 szám.

Ezenkívül beérkezett közigazgatási bizottsági 2780, erdészeti bizottsági 918, kihágási 304, központi választmányi 245, elnöki 99, vagyis összesen 28857 sz. ügydarab, a mult évi összes ügydarabok számánál 34489 számmal 5632 számmal kevesebb.

Az előadott számadatok szerint az újabb törvényes intézkedések folytán lényegesen kevesebbedett ügyforgalom mellett is az eredmény kielégítőnek minősíthető.

A mult év folyama alatt külföldi — leginkább Amerikába való kiutazásra szóló — utlevél kiadott 1459 külön esetben, házalási könyv 42 darab, könyvörömdománygyűjtésre szóló engedély 25 esetben, és pedig az ország területén 6, ezen vármegye területén 19 esetben, honosítás történt 3, állampolgári kötelekből a mult évben senki sem bocsájtott el.

Fegyelmi eljárás elrendeltetett 23 esetben, ebből elintéztetett 19 és folyamatban van 4 ügy.

A vármegyei házi pénztári főkönyv és szaknapló lezáratván, készpénzmaradvány megállapított 626 kor. 02 fillér, mely összeg a tennálló szabályrendelet értelmében a vármegyei házi tartalékalap javára gyümölcsözőleg elhelyeztetett.

A személy- és vagyonbiztonság a rendszerint előforduló esetknél nagyobb mérvben meg nem zavartatott.

A hasznos háziállatok egészségi állapota, mennyiben a sertésvész még több községben ez idő szerint is uralgólag fellépett, s e miatt ez év végével 5 község volt zárlat alatt, kedvezőnek nem mondható.

Végre tiszteletteljesen jelentem, hogy a vármegyei kezelés alatt álló pénztárak és alapok kezelésének rendszerinti havi vizsgálata általam mult december hó 28-án bizottságilag teljesítetvén, a kezelés minden pénztárban teljes rendben, a készpénz felszámoltatván, hiány és feleség nélkül, a pénztári letétet képező értékpapírok, takarékpénztári betétkönyvek, magánkötvények és egyéb értékek teljes rendben és hiány nélküli állapotban találtak.

A vizsgálat eredményét előtűntető leletet és vizsgálati jegyzőkönyvet ez alkalommal tiszteletteljesen bemutatam.

Majd a vármegyei főorvos, kir. ügyész, kir. pénzügyigazgatóság stb. stb. referált, mire az ülés véget ért.

lőtte volna a párás, lehangoló vidéket a napsugár. Azután hirtelen érezte, hogy valami melegség csap át minden tagján, a derekát valami érinti és arczán, igen, arczán ég valami forró lehelet. A rémület egy pillanatra szinte megdermeszté és hátrafordulva, az Iglói sápadt arczát látta maga előtt. Bágyadtan mosolygott és egyik kezével a leányt félig eltakaró függöny rojtjait markolta meg.

— Segíteni akartam, — susogta zavartan, kissé rekedtes hangon, — nem tudtam, miért marad oly sokáig az ablakban. Nem tudtam bevárni.

Olga sejtette, hogy nem mond igazat. Még mindig ott állt, szinte átölelve Iglóitól, majd gyorsan meghajta derekát, átsiklott a mozdulatlan, merev kar alatt. Iglói eleresztette a függönyt és lassan becsukta az ablakot. Odakünn már zúgott a vihar és a hevesen szakadó zápor megnedvesítette forró kezét. Teljes tudatában az ostobaságnak, melyet elkövetni akart, némi szégyenérzettel fordult a leányhoz és tompa, bánkódó hangon mondta:

— Lásd, én tudom, hogy nem hisz nekem. Nem az ablakot akartam becsukni, de huzott magához valami, a mit alig éreztem valaha. De bocsásson meg. Mindig ilyen voltam. Elkerültem a nyugalmat, ha észreveszem utamon, fájdalom, csak a magam bogarait nem tudom elkerülni. Bocsásson meg.

Olga nem értette, mit bocsásson meg és Iglói érezte, hogy itt a pillanat, mikor czéltalan életében megtalálhatja a nyugalmat. A szöke haju, vidám leány csak a szóra vár, hogy zokogva és kacagva, boldog, édes vergődéssel simuljon mellére és ott maradjon, az ő erejében bízva, az egész, hosszú életen át. Csak maga nem bízott az erejében. A mult, a hogyan a háta mögött volt és természete vad, szilaj, erőszakos, könnyelmű természete intette, igaz, hogy mindjobban halkuló hangon, a vigyázatra. De úgy képzelte, hogy már nem is lehet visszalépnie. Nem is lehet és nem is akar. Végre-valaha kinalkózik a nyugalom, a boldogság és hű, soha többé vissza nem térő kísértetek miatt nem megy neki vakon a sivar pusztaaságnak. Közlebb lépett a leányhoz és megfogta a kezét:

— Olga, — mondta mély, remegő indulattal, — engedje meg, hogy mondjak valamit magának.

A leány fejével bólintott és Iglói észrevette, hogy

Meghívó.

A Rimaszombati kaszinó f. év február 3-án d. u. 3 órakor rendes évi közgyűlést tart melyre a kaszinó t. tagjai tisztelettel meghívotnak.

Rimaszombat, 1901. Január 18.

Dr. Baksay Dezső,
jegyző.

Hirek- és vegyesek.

A közigazgatás egyszerűsítése ügyében f. hó 15-én Hámos László főispán elnöke alatt ismét nagy-szabású értekezlet volt, melyen mintegy 16—18-an vettek részt s az egyszerűsítés tervezetével foglalkoztak.

A vármegyei közgyűlések tárgysorozatát a dr. Kathona László elfogadott indítványa folytán ezután minden alkalommal legalább nyolcz nappal a gyűlés előtt megküldik a bizottsági tagoknak.

Kinevezés. Henney László végzett jogászt, a helybeli kir. törvényszékhez beosztott joggyakornokot a m. kir. igazságügyminiszter a szabadkai kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki. Gratulálunk!

A helybeli kaszinó választmánya f. hó 23-án délután Kubinyi Aladar elnöke alatt ülést tartott, melyen a közgyűlésen tárgyalandó ügyek előterjesztésével és megvitatásával foglalkoztak.

A gőmörvámegyei orvos-szövetség választmánya f. hó 29-én kedden d. e. 1/2 10 órakor a köz-kórházban dr. Löcherer Tamás elnöke alatt ülést tart.

Eljegyzés Volkó Viktor, helybeli kir. pénzügyi számtiszt eljegyezte: Rabely Irmát, lapunk kiadótulajdonosának és ez idei szerkesztőjének szép és szeretetreméltó leányát. Zavartalan boldogság jusson a jegyespárnak osztályrészü!

A villanyvilágítás és ipartelep létesítése ügyében buzgólkodó s a felhívásokat kibocsátó bizottság tagjai: Molnár József, Samarjay János, Süteő István és Dr. Cziner Miksa e hét folyamán Budapestre utaznak, hol a keresk. miniszteriumban és a technológiai iparműzeumban tesznek lépéseket a tervbe vett vállalat ügyében. Kívánatos volna, ha fáradozásukat méltó siker koronázná!

Halálozás. A rimaszombati járás nemrég megválasztott és rövid működés után betegség miatt nyugalmazott szolgabirója: Kubinyi Gyula, régi tekintélyes család sarjadéka folyó hó 22-én 56 éves korában Klenócson meghalt. Temetése folyó hó 24-én lesz. A család a gyászestéről következő jelentést adta ki: „Ozv. Kubinyi Gyuláné szül. felső-kubini és nagy-olaszi Kubinyi Judit, mint feleség, Gyula, Luis, Anna és Gizella mint gyermekei; Kubinyi Regina, mint nővére; Csernák Julianna, mint jó anyós, bánatos szívvel tudatják a legjobb férj, szerető apa, jó testvér és vő felső-kubini és nagy-olaszi Kubinyi Gyula nyugalmazott szolgabiró folyó hó 22-én reggel 5 1/2 órakor életének 56-ik, boldog házasságának 16-ik évében rövid szenvedés után történt elhunytát. — A boldogult hült teteme folyó hó 24-én d. u. 3 órakor fog a klenóczi családi sírkertben az ág. hitv. evang. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. — A szeretet virasszon hamva felett!”

Dominó-estély. Rimaszombat és vidéke jótékony-nőegyesület választmánya a mult héten tartott ülését, a minden oldalról nyilvánuló közöhangt serkentve elhatározta, hogy ez idén is rendez az árvák javára és a szórakozni vágyó közönség felvidítésára táncestélyt. A városnak és a megyének szép és előkelő asszonyaiból alakult 12 tagu rendező-bizottság már megkezdte tevékeny működését: az egyesület nemes és lelkes elnökénél, Samarjay Jánosné urnónél f. hó 21-én egybegyűlvén, kimondotta, hogy márczius 2-án dominó estélyt rendez, s hogy azon „egyszerűség és jókedv domináljon”: elhatározta, hogy a nők egyszerű estély ruhában, egyforma rózsaszín dominóban és fekete, selyem álarczbau fognak megjelenni. Gondoskodni fognak arról is, hogy a helybeli üzletekben úgy dominó, mint álarcz is kapható

a hosszú, selymes pillák bájos, édes zavarral csukódnak le. A szomszéd szobából halk nesz hallatszott és mielőtt folytathatta volna, esendes nyikorgással feltűlt az ajtó. A beözönlő lámpafényben apró emberke állt; kis Ráfáel-angyal hosszú háló-ingben, mezitelen, rózsás bőru karjával a kilincsbe kapaszkodva. Mikor meglátta Olgát, kacagva futott hozzá és hizelegve ránczigálta szoknyáját.

— Olga, Olgicza néni gyere velem imádkozni. Én csak Olgicza néniel akarok imádkozni.

Olga lehajolt hozzá és ölébe emelve, mosolygó zavarral csókolta össze pufók arczát. Iglói idegesen kérdé:

— Kié ez a gyerek?

— Kié? Hát nem tudja? A bátyámé.

— Ismerem, — hagyta rá Iglói és közben úgy találta, hogy a kis kölyök szeme hasonlít az Olgáéhoz. Az a hol kékes, hol szürke, mindent mondó, kacagó szem, mely a szabálytalan arcznak kedves harmóniát kölcsönöz. Valahogyan meghatotta a jelenet. A kis gyermek feje szeretettel simul a leány arczához és a leány, mintha mi sem történt volna, szinte anyai gyöngédséggel simogatta a göndör szöszke haját. A lámpa rózsaszínű világa körülragyogta karesu alakját és Iglói jobban, mint valaha, érezte, hogy csak tőle nyerheti vissza az elvesztett boldogságot. Érezte, de ragaszkodó, eleven hitébe csodálatos aggodalom fészkelte be magát. A kis fiu türelmetlenül cibálta a leány haját s ő öntudatlanul ejtette ki a kérő szavakat.

— Megy már? Nem várja meg, amit mondani akarok? Várja meg.

Olga mosolyogva bólintott.

— Majd aztán. Jöjjön velünk. Laczika imádkozni fog — magáért is.

Kissé elpirulva tette hozzá:

— Szívesen, szívesen fogom hallgatni.

Iglói csak a pirt látta és csak azt érezte, hogy el fog szalasztani egy pillanatot, mely soha többé vissza nem tér.

— Nem kell, — mondta erős, izgatott hangon s majdnem gorombán, — nem kell. A maga szavát akarom. Az imádság semmi, ha nincs akarat. A gyereké pláne semmi. Mit tud az?

— Maga nem szereti a gyerekeket?

legyen. — A megelőző években rendezett nőegyleti mulatságoknak fényes emléke, az újdonság varázsa — a pompás gondolat Bornemisza Lászlóné urnótól származik! — A jótékony czél bizonyára ismét fényes és óriási közönséget fog a „Három Rózsa” parkettjén egybegyűjteni, s méltán hisszük, hogy az előleges „beharangozás” mindenfelé örömet fog kelteni.

Elvi jelentőségű ítélet érkezett a vármegyei közigazgatási bizottsághoz a m. kir. legfőbb közigazgatási bíróságtól. Stefancsik Károly nagyrőczei városi polgármesterre IV. oszt. kereseti adó címén kivetettek olyan adót is, mely a polgármesternek nem tisztii fizetése után jár, hanem az után, hogy ő a nagyrőczei népbank részvénytársaságnak az igazgatósági elnöke és mint ilyen bizonyos tiszteletdíjat huz a részvénytársaságtól. Stefancsik polgármester azt a kirovást megfellebbezte a vármegyei közigazgatási bizottsághoz, a mely az adókirovást megsemmisítette. — Az akkori helyettes pénzügyigazgató azonban szintén megfellebbezte ezt a határozatot a közigazgatási bírósághoz, és onnét az az elvi jelentőségű határozat jött, hogy állami és közigazgatási tisztviselők mindennemű más mellékjövödelmeik és tiszteletdíjaik után is tartoznak IV. oszt. kereseti adót fizetni. — Közönjük szépen!

Halálozás. Egyik tisztos, jóra való polgártársunkat, Gees István régi jóhirű férfisabót mely gyászba döntötte fele-ége született Majeresik Róza f. hó 21-én hosszas és kínos betegség után 52 éves korában bekövetkezett elhunyt. Temetése ma szerdán délután nagy részvét mellett ment végebe.

Szinészet. Báródi Károly színigazgató jól szervezett társulatával — mint már lapunk mult számában említettük — folyó hó 15-én megkezdte működését. A titkár oly szép számmal gyűjtött bérlőket, hogy az előzmenyek után magunk is csodálkozással, de egyuttal örvendetesen vettük tudomásul az érdeklődést. Az első előadás a „Tartalékos férj” volt, melyen a szépszámú közönség jóízűt mulatott. A szereplők közül Gáspár Anna, Szabóné Róza és különösen Jeszenszky Dezső tűnt ki. — Szerdán a „Telen” című népszínművet kevés közönség előtt játszták — Csütörtökön pedig elég nagy közönség nézte végig a Kövessy „Asszonyok a kaszárnyában” című bohózatát, mely nincs ugyan híján az ötletes részleteknek, de nem hiányzik belőle az izetlenség sem. Csányi Jusztin és Jeszenszky Dezső váltak ki a szereplők közül. — Pénteken az „Asszony verve jó.” szombaton a „Három pár cipő”, vasárnap a „Kurucz fufang”, hétfőn zónaelőadaskép a „Gyerek-asszony” került színre. Különösen az utóbbinak volt nagy közönsége. — Tegnap kedden a „Nőszabó”-t játszták, ma szerdán a „Nagyapó” van előadásra kitűzve. — Az eddigi előadásokból meggyőződött a közönség arról, hogy a társulat igyekszik s néhány jó erővel bír, kik a többiek fogyatékosaiért is kárpótolnak. A műsor is elég változatos, szóval a derek igazgató mindent elkövet, hogy városunk színpártoló közönségének kellemes estéket szerezzen, s kívánatos is volna, ha vállalkozását siker koronázná, és a közönség az előadásokat látogatva támogatná a „nemzet napszámosai”-t.

Vörös-kereszt-estély Tornallyán. A magyar országos vörös-kereszt-egylet tornallyai járási fiókegylete özvegy Radvánszky Károlyné urnó ő nsga védnöksége alatt folyó hó 12-én tartotta szokásos jótékonyestélyt thea-estélyt. Az utóbbi időben a régi híres gömőri lalokat, úgy látszik, ezen estély igyekszik felváltani, s régi hírünket az enyészettől, a feledéstől megmenteni. Közmondással vált már az manapság: „nem úgy van, mint volt régen!” fényesen czáfolják meg e hirtelen kijelentést a tornallyai estélyek. Ottan ma is úgy van, mint volt 20 év előtt. Megkezdik a csárdást a fiatalok, végzik nap kelettel az idősebbek, s folytatják a terített asztal mellett. — Csinosan kiállított meghívók jelentették az idén is az estély megtartását. Altalanos volt azonban az aggodalom, hogy ez nem fog sikerülni, mert az ifju nemzedék nagyon is megfogyatkozott, annál nagyobb azonban örömiünk, midőn most arról értesülünk; hogy az idén sem voltak kevesebben, mint a

Rá akarta felelni, hogy: nem! Ajkán lebegett a hideg, szivtelen szó és szivében érezte is a gyűlöletet. De csak egy pillanatig. A másikban a leány arczán esodálatos átváltozást vett észre. Valami hirtelen jött gondolatot, melynek sötét igazsága árnyékba vont a szem boldog ragyogását. Sejtette, mi következik és sápadtan várta a kérdést, melyet a leány halkán, félénken, inkább susogva ejtett ki:

— Magának is van?

— Van.

— Felesége is?

— Az is.

Mind a ketten elhallgattak. A rekedt, száraz, rövid válaszok, a mindkettőjük által ismert dolgok felesleges bizonyosságai — most éles kinnal furódnak szivükbe. Iglói magától kérdezte, miért? és nem tudott ráfelelni. A leány lehajította fejét és szorosan átkarolta a gyerek nyakát. Valami tisztában kell látnia, amit eddig is tudott. Ugy rémlett, hogy valami rettenetes nagy szerencsétlenség van ráirva a férfias barna arczra, valami nagy szerencsétlenség, amit jó volna, jól esnék onnan eltűntetni. Olvasott itt-ott elvált kaczér asszonyokról és tönkre jutott, elzúllott férfiakról. Néha nem jutnak tönkre, hanem megmentőre találnak és kellemes melegség váltotta fel az előbbi fájdalmas hangulatot a gondolatnál, hogy talán ő leszi a megmentő, az ő tiszta, édes, erős szerelme. Újra raemelte arczát Iglóira és résztvevő hangon kérdezte:

— Rosz asszony volt? Kőszivű, rosz asszony volt ugy-e?

Iglói tompán felelt:

— Nem.

— Vagy . . . vagy csunya volt. Csunya és gögös?

— Nem.

— Hát akkor nem szerette? Ugy erőltették hozzá!

Oh, én tudom, hogy nem lehet ellenálni a rokonoknak. Pedig mennyi baj származik az ilyenből, — rendszeren szerencsétlenség lesznek és sokszor el is válnak. Maga is így járt?

Iglói még egyszer ráfelelte: Nem. Elhaló, bűnbánó hangon és arczizmai reszkettek a belső izgalomtól. A többi utánna gondolta. Nem. A felesége jó volt, szép

multban, sőt talán többen és hogy általános a megelégedés az estély sikere felett. — Már este 6 órakor kocsirobogások jelezték, hogy Tornallyán valami van készülben. A szálloda finom izléssel díszített tánczterme a legkellemesebb benyomást tette a belépőre és Kerekes úr megnépesedett konyhája tudatta velünk, hogy ételből meg italból sem lesz hiány. — Szórványosan gyülekezett a közönség, mintha csak attól tartana mindenki, hogy az őrésnek vélt terem annak a kevésnek, ki megjelenik, sem vegye el mulatni vágyó kedvét; 9 és fél órakor azonban már a terem a legszebb képet nyújtotta. A fényesen öltözködött előkelő mamák mellett szeliden simultak meg a kis báli tündérek, dobogó szívet várták a csárdás rázendítését és az első tánczos szerény felkérő szavait. Az idősebb papák a régi frakkot felöltve, megtömött oldalzsebbel büszkén sétáltak fel s alá és nem győztek eléggé gyönyörködni a szépen válogatott társaságban. Jöttek a tánczosok kisebb csoportokban ugyancsak kinyalva és a jolsvai dőlczeg, aranyos honvéd tisztecskéi Gyönyörű képet nyújtott a hullámzó közönség. Valóságos fényáradat terjengett át a teremben, a szebbnél-szebb ruhák, csillogó ékszerek tündéres varázsfényben vegyültek el. Mosolygó arcok, szíves üdvözlések áruhták el, hogy még meg sem kezdődött a táncz, már is mindenki mulat és boldog. Hát még reggel felé? — A rendezőség egynemely tagja a pénztárnál sorakozva, izgottan nézegeti óráját. Várnak valakit: a védnököt. Nem sokáig kellett türelmetlenkedni, mert 10 órakor jelzik az érkezést. Rázendit a czigány egy klasszikus indulót és *Tornallyay Zoltán* ur karján lép be özv. *Radvánszky Károlyné* öngyagsága védnököt, ki szívélyesen fogadja a közönség üdvözlését és siet a társaságba elvegyülni. — Még egy pár ismerkedő pillanat, s azután megszólal Oláh Gyula remek hegedűje és egy tekintélyes számú tánczos gárda sóvár, irigy szemekkel kénytelen nézni, hogy az első csárdásból bizony kimaradt. — Kint süvit a hideg szél, egy-egy hangot elkap, s örömmel repül vele végig a Sajó völgyön, hogy az otthon maradtoknak besugja, mint mulatnak Tornallyán. . . . Hogy volt, hogy voltot ér, fáradságot nem érez senki, a kedv fokozódik, járják a kopogós gömöri csárdást virradatig, reggelig. . . . Örömtől duzzad a keble mindenkinek, félre buval, a bánattal! Csak mulatni! Gömör még ma is a régi. . . . Már magasra rejtőzködött a borongós égbolton a nap, midőn a „vizontlátásra“ bucsut mondott a közönség egymásnak. A társaság egy része a kiváló, előkelő modoru védnökön vendégszerető házához Sztáryára, a fiatalabb tánczos-had pedig *Szontagh Zoltán* ur sajó-gömöri kuriájába lett ebédre meghíva, s mindkét helyről csak a késő esteli órákban oszlottak széjjel. — A mulatság sikere felett az érdem minden estre a jólelkű védnököt: özv. *Radvánszky Károlyné* illeti, ki a jótékonycél érdekében mindent elkövet, s már is egy tekintélyes tőke a gyümölcse a jótékonycél érdekében elkövetett fáradságos munkájának. Azután sorakoznak mellé és igyekeznek vele az egyesület érdekében jó szolgálatokat tenni: *Tornallyay Zoltán*, *Hámos Árpád*, *Tornallyay Dezsóné*, *Fischer Gyulané*, dr. *Gaál Gusztávné* és *Osváth Dánielné* urnők. Mig az egyesület ügyvitele és teendői: *Tornallyay Zoltán*, *Góts Mihály* egyleti pénztáros, *Hámos Árpád*, *Hevessy Bertalan*, *Radvánszky György* és *Nagy Iván* urak vállaira nehezedik. — Fényesen igazolódott be most is munkás törekvésük, s hogy eredményes munkát végeznek, az alábbi számadás szolgáljon arra bizonyítékul. — Egyidejűleg a jelenvölt fényes, előkelő társaság hölgyeinek nevét ide jegyezzük, kiket bizonyosan a jótékonycél iránt hön dobogó honleányi szívök hívott el a mulatságra:

A s z o n y o k: Özvegy *Radvánszky Károlyné*, *Bárdányi Eleonóra*, *Borsody Józsefné*, *Fischer Gyulané*, *Gundelfinger Luczianné*, *Mariássy Ida*, dr. *Gaál Gusztávné*, *Hámos Lászlóné*, *Hámos Árpádné*, *Hámos Zoltánné*, *Kubinyi Gézané*, *Kubinyi Józsefné*, *Osváth Dánielné*, *Putnokyi Mórné*, *Ragályi Gyulané*, *Szontagh Zoltánné*, *Szentmiklóssy Istvánné*, *Tornallyay Zoltánné*, *Tornallyay Dezsóné* és *Úrszinyi Zsigmondné*. — **Leányok:** *Alitiz Aranka*, *Borsody Anna* és *Jolán*, *Dráveczky Ilona*, *Fischer Alice* és *Margit*, *Gundelfinger Irén* és *Mártha*, *Hámos Aranka*, *Kubinyi Sárka* és *Margit*,

és jó szöke asszony és szerették is egymást. Szerették, de természete, — változékony, szenvedélyes, félig romlott, félig szerencsétlen természete elűzte oldalá mellől az asszonyt két kicsiny gyermekükkel együtt. A szótlannul álló leány nézve, úgy képzelte, hogy csak a régi jelenet ismétlődik. Ugy van minden, csak a személy más, de mintha ugyanaz a naiv, szelid, odaadó szerelem, mely egykor a szenvedély gyors kihűlése után, unalmas tette ránézve a családi kört, ott csillogna a leány szemében is. Valahogyan látta a jövőt és mintha a jövőben két bánatos szöke asszony tengődnek az ő hitvány emlékezetén. Tudta, hogy tőle függ minden. Az igazság rövid letagadása megszerezhet számára néhány boldog pillanatot, de összerentett attól, a mi a boldogság után következnek. Nincs joga kockázni újra egy szívet, pedig lüktető vére, a leány szelid arca és távolban, idegenben élő feleségének sápadt emléke hidegen, könyörtelenül állott közibéjük.

Közelebb ment a leányhoz és simogatta a füv göndör haját.

— Vigye aludni, — mondta nyugodtan — vigye aludni és imádkoztassa magát.

Egy kisit maga elé nézett, majd gyöngéden, atyai jósággal hangjában folytatta:

— Es ne gondoljon többé arra, a mit mondani akartam. Semmi. El fogja feledni és egykor hátát fog adni jó angyalának, hogy így történt.

Erezte, hogy igazat mond. A leány ugyan most még haláspápadtan, felelet nélkül, roskadozva megy át a kis szobába és hulk zokogása belevegyül a gyerek álmos hangu imádságába, de elmúlik mindez és boldog is lesz, amint jó, tiszta szíve megérdemli és eljő az idő, mikor talán szorongó felelemmel fog visszagondolni a férjira, aki egy viharos délután homályos célzásokkal akarta a magáéhoz fűzni életét. Mert ami az elsőnél halálos, életfogytig kínzó seb volt, az a másodiknál csak könnyű karczolás. Be fog gyógyulni. És mintha ez a tudat a saját veszteségét is enyhítené, újra az ablakhoz lépve, valamivel nyugodtabban nézte a tisztuló égen egymást hajszólo felhőket. *Cyprián.*

Kossuth Vilma, **Polgáry Julia**, **Szontagh Rózsa** és **Nesztli Tornallyay Evi**, **Tornallyay Vityu**, **Tornallyai Margit** és **Vályi Margit**.

A mulatság tiszta jövedelme volt 187 kor. 76 fill., melyhez felülfizetésekkel hozzájárultak: özv. *Radvánszky Károlyné* 60 korona, *Ragályi Gyula* 16 kor. *Putnokyi Mór* 16, *Kubinyi Géza* 14, *Samarjay Jánosné* 10, *Szilárdy Virgin* 10, *Hámos László* 8, *Dr. Radvánszky György* 8, *Hevessy Bertalan* 8, *Fáy István* 8, *Hámos Lászlóné* 6, *Hámos Árpád* 4, *Szontagh Zoltán* 4, *Lipsey Ferencz* 3, *Dráveczky Kálmán* 2. Özv. *Tornallyay Dezsóné* 2. *Kövesdy Géza* 2 és *Polgáry Julia* 1 korona.

Halálozás. Egy helybeli tisztos polgárnót: *György Józsefnét*, *György József* volt iparos-mester feleségét temették el f. hó 20-án nagy részvét mellett. A tisztos asszony 62 éves korában hunyt el hosszas betegség után. Nyugodjék békében!

Állomásfőnökök mint jegyellenőrök. A magyar államvasutak igazgatósága elrendelte, hogy ezen-tul a vasuti állomásokon maguknak az állomásfőnököknek kell minden leszálló utas jegyét megvizsgálni. Az állomásfőnököknek egyelőre kimutatást is kell készíteniök, hogy mennyi idő alatt képesek a jegyek ellenőrzését elvégezni. A rendeletre az adott okot, hogy sok utas hamis, vagy elhasznált jeggyel utazik. Kérdés azonban, hogy az állomásfőnökök ez az újabb kötelessége nem fogja-e alterálni azt a másik fontosabb kötelességét, hogy a vonat megérkezésekor szükséges intézkedésekre felügyeljen. Másrészt pedig az ellenőrzést úgy is teljesíti a vonaton utazó kalauz és ellenőr. Azt hisszük, hogy ezt a fonák rendeletet senki sem fogja helyeselni.

A gömörmezei magyar közművelődési egyesület 1900. évi július hó 11-én tartott közgyűlésen elhatározta, hogy az összes alapítványait átadja megőrzés végett Gömör-Kishont vármegye törvényhatóságának; a kamatokat azonban félévénként átveszi. Ez alkalomból az alapítványokat, melyek a rimaszombati takarékpénztárban vannak elhelyezve, úgy rendezte, hogy minden egyes 200 koronás s ennél nagyobb alapítvány az alapító nevével ellátott külön betéti könyvbe helyezi el; a kisebb alapítványok pedig együttesen, az alapító névsorával, külön betéti könyvben kezelte. Időközben azonban újabb adományok is érkeztek az egyesülethez. A R.-M.-S.-Tarájani vasmű-r.-t. az 5600 koronás alapítványát 600 koronával 6200 koronára, *Borbély Lajos* ur pedig 1300 koronás alapítványát 100 koronával 1400 koronára emelte fel. Mindkét adomány önmagában hordja a nemes alapítók dicséretét. Az összes alapítványi tőke névszerint a következő: *Gróf Andrássy Dénes*, az egyesület védnökének alapítványa 2400 kor. R.-M.-S.-Tarájani vasmű-r.-t. alapítványa 6200 kor. *Latinák* testvérek alapítványa 400 kor. *Gömörmezei ifjúság* alapítványa 1820 kor. *Borbély Lajos* alapítványa 1400 kor. *Nemzeti Kaszinó* alapítványa 1400 kor. *Heinzelman Emil* alapítványa 500 kor. *Hámos Antal* alapítványa 300 kor. *Fábry János* nevelő intéz. ténék alapítványa 200 kor. *Farkas Ábrahám* alapítványa 200 kor. *Gömör-Kishont vármegye* alapítványa 200 kor. *Hámos László* alapítványa 200 kor. *Hamvay Aladár* alapítványa 200 kor. *Kubinka István* örökösének alapítványa 200 kor. *Rimaszombati város* alapítványa 200 kor. *Ragályi Gyula* alapítványa 200 kor. *Szász-Köburg gothai* herezeg alapítványa 200 kor. *Szentiványi Miklós* alapítványa 200 kor. *Kisebb alapítványok* együttesen 9430 kor. Összesen: 29450 kor. Ehez számítandó még Gömör-Kishont vármegye törvényhatóságának 60000 koronát tevő milleniumi alapítványa. Az összes alapítványok tehát tesznek: 89450 koronát. Ez azon tőke, a melynek kamatai évről-évre rendelkezésére állanak a „gömörmezei magyar közművelődési egyesület“-nek.

Czinka Panna Gömörben Ez az ezime *Greguss Imre* zseniális képének, mely most a budapesti Műcsarnok faláról hirdeti azt a regényes kuruczvilagot, melynek *Greguss Imre* oly a kiváló képviselője a festészetben. *Greguss Imrét* ez alkalommal fölösleges ismertetnünk a közönség előtt, hisz az a „Búsuló kuruczok“ című képét legnagyobb elismerésével honorálta. S azt mondjuk, hogy ez a képe semmivel sem áll mögötte az előbbinek. A kép *Czinka Pannát* ábrázolja, a mint bandájával *Lányi* gömöri földbirtokos előtt eljátsza legújabb szerzeményét, azt, a melyet *Rákóczy Ferencz* halálára szerzett. A nagy vásznon végigömlik az a melancholia, mely elfogja a vitéz kuruczokat *Rákóczy* emlékére. S *Greguss Imre* nagy zsenialitással és nagy történeti apparátussal festette meg ezt a képet. Művészi intenczióit közvetlenül, keresetlenül fejezi ki s az egész vásznon szinte előtűnik jelenik meg a *Rákóczy* lelke, az a hatalmas, egetvivő szellem. Ajánljuk Gömörvármegye nagy urainak, tehetős családjainak, vegyék pártfogásukba a nagy művész nagy alkotását, annál is inkább, mert helyi vonatkozása is van. A kép, tekintve nagy dimenzióit s nemes terdenziáját, aránylag nagyon olcsó. Ára 4000 korona.

Nemeslelkű emberberát. Nincsen város széles e magyar hazában, melynek ne volnának nyomorban sínlődő szegényei; kik önhibájukból vagy a nélkül jutottak olyan sanyaru körülmények közé, hogy alig van meg a betevő falatjuk. S ezen éhező szegény emberek nyomora, a szigorú téli hideg idő beálltával százszorosan fokozódik, a létért való küzdelem rájuk nézve sokkal kétségbeesőbb, a jelen sivárabb, a kecsgetető jövő reménytelenebb! . . . A nélkülöz, az éhező szegény a fagyos földre roskad, önkénytelenül is imára kulcsolja reszkető két kezét és sóvárgó áhitattal rebegi: „*Mi atyánk!* . . . add meg nekünk a mi mindennapi kenyérünket!“ És a gondviselő Isten meghallgatja a szivből fakadt buzgó imát. Mindig támaszt *nemes lelkű emberberátokat*, a kik jó szívük sugallata és tehetségük szerint igyekeznek enyhíteni a nyomort, s a jótékonycél oltárára készségrrel hordják össze az emberszeretet alamizsnáit. — Szolgáljon tanubizonyoságu a következő levél, melyet t. *Kováry Jenő* rimaszombati lakos és kávé, a helybeli áll. elemi iskola igazgatójához intézett: „*Tekintetes Törköly József* urnak, Helyben. — *Tekintetes Igazgató ur!* A mai szomorú anyagi viszonyok közepett, minden embernek kötelessége kinek-kinek tehetsége szerint hozzájárulni a szegények, a nélkülözök könnyeinek letörüléséhez. A szeretet ünnepe megdobban az érző szív és elgondolkozik, hogyan cselekedhetne jót, nemeset, én is gondolkoztam, hogy szerény anyagi viszonyaimhoz mérten lehetnék-e valamit a nyomor. nélkülözés enyhítésére? Gondolataim-

ban először is a szegény, nélkülöző iskolás gyermekek fordultak meg, a kik kora reggel fűtetlen szobában buznak ki szegényes vaczkaikkal és egy darab kenyérkével kezökben igyekeznek a zord téli időben iskolába, elgondoltam, hogy mily jól esne e szegény gyermekeknek egy jó csésze forró kávé reggelenkint, milyen kellemes hatással volna átfazott testükre a meleg reggeli, és elhatároztam, hogy *Tekintetességhez* fordulok, hogy böles belátására és nemesen érző szívére bizzam kiválasztani azt a 10 gyermeket, a kik erre legjobban utalva vannak, és kérem, hogy a mai naptól, *marezius 15-éig* a kiválasztott 10 gyermeket hozzám mindennap reggelizni küldjen méltóztassék. Fogadja e felajánlott csekélységet *Tekintetes Igazgató ur* szegény tanulóinak nevében oly szívesen, mint a mily szívesen adom. — *Kiváló tisztelője: Kováry Jenő.*“

Halálozás. Városunk egy tisztelt családját súlyos csapás érte, *Husek Ferencz* m. kir. erdésznek f. hó 6-án *Berzázka* községben (*Krassó-Szőrény*m.) hosszas szenvedés után vese-bajban történt gyászos elhunytá által. — A megboldogult id. *Husek Ferencz* virágzó cipész ipar-üzlettulajdonosnak volt a fia, ki gyermekeit gondos családapához illően készítette elő az élet küzdelmeire. Egyik fia *Antal* Bécsben cipő-anyag-gyáros jó helyzetben, másik fia *Vilmos* mint kereskedő segéd keresi kenyerét, míg *Gyula* az egyházi pályára szánta magát, s jelenleg *Petrozsy*ben segéd-lelkész. A család női tagjai özvegy édes anyjuk mellett körünkben élnek elég rendezett viszonyok között, példás családi életet. A megszmorodott családot súlyos bánatában vigasztalja meg polgártársaik igaz szívből fakadó részvéte! — A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. *Husek Ferencz*né született *Koreny Mária* mint édes anya, *László* és neje szül. *König Mária*, *Antal* gyermekükkel, *Vilmos*, *Gyula*, *Mariska* és *Mathild* mint szerető testvérek, úgy a maguk, mint a számos rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják a felejtethetlen jó fiu, testvér, nagybátya és rokonnak *Husek Ferencz*, m. kir. erdész, *Krassó-Szőrény* vármegye törvényhat. bizotts. tagjának élete 38-ik évében, 1901. január 6-án reggel 6 órakor a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 8-án délután 3 órakor fognak a *berzázka* községi temetőben örök nyugalomra helyeztetni, az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 9-én d. e. 9 órakor fog a *berzázka* róm. kath. templomban a *Mindenható*nak bemutatni. — *Béke* hamvaira!

Tűzoltó bál Putnokon. A putnoki önkéntes tűzoltó egyeslet február hó 2-án a „*Vám*“ vendéglő nagytermében zártkörű álarczosbált rendez, a csaknem 50 tagból álló rendező bizottság élén állanak: *Dr. Gróf Serényi Béla* egyleti elnök, *Hönsch Ede* egyleti alelnök, *Matavovszky Endre* egyleti titkár, *Márton Aurél*, *Friedl György* parancsnok, *Dr. Úrsziny Gyula* egyleti orvos, *Fekely Ferencz*, *Fekethe Nándor* tiszteletb. parancsnok, *Kiszely József* egyleti pénztárnok, *Tannenbaum Bernát*, felügyelő bizottsági tagok. A tisztta jövedelem tűzoltói szerek beszerzésére fog fordítatni. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: személyegy 2 kor. családgye 4 kor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kértenek az igen tisztelt résztvevők lehetőleg álarczban megjelenni.

Fenyő-madár. Ez volt valaha a tél „első fecskéje.“ A fenyő-madár! — Mikor a mi becsületes, jó tót embereink megjelentek nálunk az aggtagra fűzött húros madárkákkal, akkor n.ondogattuk: „*odafent a Vashegy* táján már kezdődik a tél, nemsokára ideér.“ Ma itt van a tél, majd hogy nem a fülünk lefagy bele, de fenyő-madár nincs sehol. A mi legkedvesebb eseményünk odaveszett valahol az oroszországi lithvániai sivatagokon. — *Dehogy* veszett: — átröpül a tejünk fölött! Es ennek mi magunk vagyunk az oka. Az a szegény jó tót paraszt-ember azelőtt néhány forintocskát hetenkint megkeresett, ha kivetette így tél idején a löszörből gondosan készített hurokjait, bele-bele akadt egy-két fenyő-madárka. Ma egy sincs. — Tehát a falusi tőtoeska se keres semmit, mert nem akad a hurokjára még egy veréb fióka se. *Elviszi* a falusi koresmáros mind, nem ugyan madár alakjában, hanem — *borókában*. A községek olyan balgatagul adják ki a vadászati jogot, hogy abban ma benne van a boróka-szedés is. Hát ez tiszta bolondság és kár kétfelé is. Kár a községeknek, mert azelőtt a boróka-termés szedésének, illetőleg a fenyő-madár fogásának a jogát külön adták el 40—50 forinton, ma a vadászattal együtt kapnak érte 20—25 frtot. Hát ez tiszta kár. De kár a községeknek is. Mert a falusi koresmáros a borókat egyszerűen beszedi, főz belőle pálinkát 2—3 litert és azzal vége. De vége a fenyő-madár fogásnak is, mely eddig téli időben egyik tisztesség kereseti forrása volt a mi felvidéki szegény népünknek! Jól tennék tehát a községek, ha visszatérnének a régi jó szokáshoz: a boróka szedés jogát nem adnák el a vadászati joggal együttesen, hanem meghagynák azt a fenyő-madárkák ezreinek, a melyek falkásan tömegestül szállának a felhurkozott bokrokra s onnét kész szakmányaiként leszedegethetnék a mi felvidéki szegény emberkeink, s vásárra hozván, keresnének egy-két forintocskát. . . . Nincs fenyő-madár: nincs forintoeska, nincs a városi urak konyhájára egy kis gourmandnak való esemege! . . . *Fucses* minden! Es ennek mind a falusi koresmáros az oka. . . . Pedig dehogy az! . . . Gondolkozunk csak egy kissé . . .

Tea-estély Pelsűczön. F. hó 26-án *Pelsűczön* a „*Korona*“ vendéglő összes termeiben táncmulatsággal, tombolával és világpostával egybekötött jótékonycélú tea-estélyt rendeznek, melyre szóló csinos meghívók küldettek szét. A rendező-bizottság élén *Blum Rezső* elnök áll, s a tisztikar tagjai: *Schüler Péter* háznagy, *Muránszky Sándor* főpénztárnok, *Szold Géza* cigánybíró, *Lunacssek Pál* tombola rendező, *Király Sámuel* és *Bing Ignác* ellenőrök. Az estély tiszta jövedelme a pelsűczői szegények fölségélyezésére van szánva. Kezdeté 8 órakor. Beléptidíj személyenkint 2 korona. Felülfizetések a jótékonycélra való tekintettel köszönettel fogadtatnak és hirlaplilag lesznek nyugtázva.

Bába-képző tanfolyam. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök e napokban a belügyi tárca költségvetésének tárgyalásánál megemlékezett azon intézkedésekről, melyek a közegészségi viszonyok javítása céljából hazánkban az utóbbi időben történtek, s felemlítette, hogy a hazai babaügy rendezése is folyamatban van s már több bába-képző intézet állított fel és a tanfolyam felállítására nézve már Gömörmezeiben

illetve Rimaszombatan is folynak a tárgyalások. — Mi is tudunk arról, hogy a vármegye tiszti főorvosa e-
ügyben előterjesztést tett a vármegye törvényhatóságá-
nak, de több aztán nem történt s várjuk a fejleményeket.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában meg-
irtuk, hogy a herceg Koburg Koháry-uradalom a mult
évi 36000 korona utadó hátralék kimutatásban 1800
korona hátralékkal szerepel. Marikovszky Géza ura-
dalmi tisztartó ur ma szerkesztőségünkben megjelent és
bemutatta nekünk a teljes összegben kifizetett utadóról
szóló nyugtákat, s így téves közlésünket helyreigazítjuk.

A magyar kaszinó mulatsága Tiszolczon.
Jövő hó 9-én Tiszolczon nagy farsangi mulatságot ren-
dez a magyar kaszinó, a mulatságot műkedvelői előadás
előzi meg, melyen Csiky kitünő vigjátéka: „A nagymama”
kerül színre. — Ugy halljuk, — hogy a mulatságra vá-
rosunkból is számosan készülődnek, a kerület országgyü-
lési képviselője is részt vesz azon. Kíváncsok volna, hogy
a mulatság erkölcsi sikerét növeljék a tiszolczi magyarság
iránt érdeklődő rimaszombatiak is személyes megje-
lenésükkel; biztosra vehető, hogy a lelkes és hazafias
kis csoport körében jól fogják érezni magokat azok, kik
elmennek.

A legújabb fecske. Sikerült lapunk kiadóhiva-
talának egy tót nyelvű, Budapesten szerkesztett „Slo-
venský Denník” című lapot beszerezni. Nem akarunk
accuratoskodni, mert ez nem szokásunk, annál is inkább,
mivel tótul nem beszélünk és nem is értünk, tehát nem
is tudjuk, mi van ezen lapban. Annyi azonban tény,
hogy ezen lapot már régebbi idő óta egy jóhírű helybeli
könyvkereskedő árulja (Ugyan kik veszik? — Szédő),
s hogy annak a lapnak első cikike Turóc-Szent-Márton-
ban kelt. Ehhez több kommentárt tűzni véleményünk
szerint nem szükséges, s annyit jegyezzünk meg, hogy
ilyen lap még vármegyénkben idáig nem volt forgalomban.

Mulatság Kokován. A kokovai olvasó- és tár-
salgörög f. hó 27-én saját könyvtára gyarapítása céljából
táncmulatságot rendez.

Érdekes statisztikát közöl a „Vadászati lapok”
a hazánkban mult 1900. évben leölt hasznos és kárté-
kony vadakról, kóbor kutyákról és macskákról. a vármegye-
k szerint összeállított kimutatásból vármegyénkre
következő adatok vonatkoznak: löttek a mult 1900. év-
ben vármegyénkben: 78 szarvast, 28 dämvdát, 659
özet, 317 vaddisznót, 1258 nyulat, 13 különféle emlöst,
35 siketfajdot, 41 nyirfajdot, 236 császármadarat, 87 fá-
zánt, 944 fogolyt, 167 fürjet, 98 harist, 84 vadkacsát,
25 száresát, 166 erdei szalonkát, 56 vadgalambot, 49
rigót, 28 különféle szárnyast; összesen 4269 drb. hasz-
nos vadat. Löttek továbbá 4 medvét, 64 borzot, 19 vid-
rát, 2 hiuzt, 53 vadmaeskát, 489 rökát, 125 nyestet,
80 görényt, 17 menyétet, 5 különféle emlöst, 68 sást
és keselyüt, 538 sólymot, kányát, ölyüt és véresét, 110
bagolyt, 999 varjut és szarkát, 289 különféle szárnyast;
összesen 2952 drb. kártékony vadat. Elpusztítottak to-
vábbá 611 kóbor ebet és macskát.

Nyugtázás. A páskaházi ev. ref. énekhar által
1900. év deczember 26-án saját alapítókéje gyarapítására
rendezett táncmulatság összes bevétel: 185 kor. 36 fill.,
összes kiadása 154 kor. 60 fill. tiszta jövedelme tehát:
30 kor. 76 fill. volt. — Felülfizettek: Szentpétery Sá-
muel 2 kor. Kovács László 1 kor. Körösy Károly 1 kor.
N. N. 1 kor. Fogadják a felülfizetők az énekhar nevé-
ben szíves köszönetüket. — Páskaháza 1901. jan. 18-án.
Bodnár Lajos pénztárnok. — Lökös Sándor házelnök.

Nyilvános elszámolás. A folyó hó 5- és 6-án
a Nyusya és Likér fiatalisága által rendezett jótékony-
célú műkedvelői előadás egy erkölcsileg, valamint anyagi-
lag teljesen sikerült. A két előadás alkalmával belépti-
jegyekből befolyt 231 korona 20 fillér, a kiadás 167
korona 20 fillér, marad tehát tiszta jövedelem a felülfizet-
ésekkel egyetemben 64 korona, ennek 1/4 része a hely-
beli olvasókör könyvtára javára 16 korona, 48 korona
pedig a község szegényei és árvái felruházására fordít-
tatott. — Felülfizettek: Schmidt Bernátné és Gottlieb
Jakabné 2 korona 40 fillér, Mária Gyula 6 korona,
Weiszburg M. 1 korona 80 fillér, Molitörisz Zoltán 1
korona 40 fillér, Grilli János 1 korona, Klein László,
Weisz Miksa, N. N. és Geszter Gyula 40—40 fillért.
Fogadják e nemes lelkűségükért s mindazon szereplőnek
és szereplők, kik közreműködtek s az előadás sikere ér-
dekében valóban példás szorgalommal és odaadással fá-
radoztak — a rendezőség hálás köszönetét.

Szerk. üzenetek.

Sch. L. Kassa. A beküldött tárczazikk nem nekünk
való s így nem közölhetjük.

Felölös szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Kiadó bolt.

Rimaszombatan, az Erzsébet-téren levő néhai
Kovács Zsigmond-féle emeletes háznak
földszinti része (nagy bolt, az udvarban levő
lakás és pince) azonnal **berbe kiadó**, esetleg
az egész ház szabad kézből eladó. — Bérelni vagy
venni szándékozók forduljanak **Rábely Miklós**
megbízotthoz.

Eladó.

Egy kitünő, 4 lóerejű **gőzmotor**, egészen
új, csupán egy cséplést végzett, melyhez nem
vizsgázott egyéneket is lehet alkalmazni. —
Ugyanótt egy egészen új **cséplőszekrény**
egyszerű tisztítóval és zsákoló művel, teljesen
felszerelve, készpénzért jutányos áron azonnal
megvehető **Czibur Imre** ügyvédnél **Jolsván**.

Kiadó lakások.

Rimaszombatan, az Erzsébet-tér 3. sz. alatt
az egész emeleti, valamint a Rózsa-utca 10. szám
alatt szintén az emeleti lakások folyó **1901. év**
május 1-től berbeadók — Értekezhetni **Bak-**
say József háztulajdonosnál.

Eladó buzaszalma.

700 kereszt buza-szalma eladó. Értekez-
hetni **Cseh Jánossal** Rimaszombat, Szijjártó-
utca 27. sz. a.

Kiadó lakás.

Rimaszombatan, a **Kossuth- és Kmetty-**
utcák sarkán levő háznak emeleti része, mely
öt szoba és mellékhelyiségekből áll és zárt folyosó-
val is bir, folyó évi **május hó 1-től** berbe ve-
hető — A feltételek iránt lehet értekezni **Hollósy**
József tulajdonossal.

Hirdetmény.

4. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX.
t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a
Rimaszombati kir. törvényszék 1900. évi 6094. számú
végzése következtében Dr. **Cziner Miksa** ügyvéd által
képviselet **Breiner József** javára **Breiner Gyula**
ellen 1200 kor. s jár. erejéig 1900. évi decz. hó 19-én
foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és
621 kor. 12 fill. becsült italmenők, butorok, cséplőgép-
ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. jbiróságának 1900.
V/485. sz. végzése folytán 1200 koroná tőkekövetelés,
ennek 1900. április hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és
eddig összesen 138 kor. 36 fillérben bíróság már meg-
állapított költségek erejéig Almágyon alperesnél leendő
eszközlésére **1901. évi január hó 29-ik** napjának
d. e. 11 órájára kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-
ságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-a ér-
telmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becs-
áron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécsen, 1901. évi január hó 15-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Rimaszombatan, a vásártér melletti **Hu-**
nyady-utca 13. sz. a. újból épült kőház négy
szoba, előszoba, konyha, kamara, padlás, pince,
melléképületeivel, magános udvar és kerttel együtt
május hó 1-től hasznóberbe kiadó, esetleg

örök áron is eladó.

Értekezhetni lehet **Soós Ferencz** tulajdo-
nossal Losonczy-utca 4. sz. a.

Hirdetmény.

4059. szám. **Mnizsány** község telekkönyve bir-
tokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. és az
1893-ik évi 24366. I. M. számú rendelethez képest át-
alakított és ezel egyidejűleg mindazon ingatlanokra
nézve a melyeket az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII
és az 1891: XVI t. cikkek a tényleges birtokos tulaj-
donjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.
cikkekben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegy-
zések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E czélból az átalakítási időmunkákat hitelesítése és
a helyszíni eljárás a nevezett községben **1901. évi feb-**
ruár hó 4-ik napján fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak: 1. Az összes érdekeltek,
hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meg-
hatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi
tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosab-
ban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átala-
kítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat
jó hiszemű harmadik személy irányában többé nem ér-
vényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben elő-
forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést ki-
válnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje
előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt
jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat
mutassák fel.

3. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdon-
jogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas
okirataik nincsenek, hogy az átírára az 1886: XXIX.
t.-cz. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és
9 §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni ipar-
kodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazol-
ják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi
tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szó-
val ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedély-
tét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton
nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedési
kedvezménytől is elesnek; — és

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt kö-
vetelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog
van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily be-
jegyzésekkel terhelt ingatlan tulajdonosai, hogy a bejegy-
zett jognak törlesztés kérelmezők, illetve, hogy törles-
tedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek
meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezmé-
nyétől elesnek.

Kir. járásbíróház mint telekkönyvi hatóság Nagy-
röczén, 1900. évi deczember 28-án

Dessewffi, kir. aljársbíró.

Árverési hirdetmény.

1. sz. — Mely szerint Ungvármegye árvászekének
6351/900. számú megkeresése tolytán elmebetegség miatt
gondnokság alá helyezett Kulin Aurélné szül. Miklovics
Mária ungvári lakos tulajdonát képező s a rimaszombati
395. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 546. helyrajzi
számú beltelek és azon épült 5 szoba, előszoba, konyha,
kamara, pince és mellékhelyiségekből álló **Koháry-**
utcai 23 összeírási számú lakház árverés utján **el-**
adatik. Árverési határnapul folyó évi **február hó**
14-ik napjának délutáni 2 órája a városi tanács-
terembe kitűzetik.

Mely helyre és időre venni szándékozók azzal hi-
vatnak meg, hogy az erre vonatkozó árverési feltételek
a hivatalos órák alatt az árvászeki előadónál megtekint-
hetők. — Rimaszombat, 1901. évi január 11-én.

2—2

Nagy, árvászeki elnök.

Birtok-bérbeadás.

Alsó-Vályban (Gömörmegye) egy 18 hold
belsőségből, 100 hold rét-, 560 hold szántó és 350
hold legelőből (1200 ölével számítva) álló birtok,
a mely jelenleg jó házi kezelésben van, esinos
lakóházzal, **1901. október 1-től** tizenkét évre
hasznóberbe kiadó. — Bővebbet: **Beélik Iván**,
Felső-Vály.

2—2

Hirdetmény.

549. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi
LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi,
hogy a rimaszécsi kir. járásbíróház 1900. évi Sp. I. 16/4.
számú végzése következtében **Nagy József** által kép-
viselet **Szó Kovács József** javára **Nagy János** és
Szó József István ellen 101 kor., 42 kor. 41 fill.
s jár. erejéig 1900. évi aug. hó 28-án foganatosított ki-
elégítési végrehajtás utján lefoglalt és 664 kor. 84 fill.
becsült széna, buza termés, lovakból álló ingóságok nyilvános
árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróház 1900.
201/2. számú végzése folytán 101 kor., 42 kor. 40 fillér
tőkekövetelés, ennek 1900. évi január hó 1-től járó 5%
kamatai és eddig összesen 150 kor. 64 fillérben bíróság
már megállapított költségek erejéig Söregén alperesek-
nél leendő eszközlésére f. **1901. évi január hó**
30-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűze-
tik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak
adatni.

Rimaszécsen, 1901. január hó 14-ik napján.

Kovács Géza, kir. jbirósági végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló **kir. földmives**
iskola tisztviselőinek és tanulóinak, ugy-
szintén a teli gazdasági és nyári néptanítói
tanfolyamok hallgatóinak **élelmezése** árlej-
tés utján berbe fog adatni. A feltételek a m.
kir. földmives iskola igazgatóságánál **Kurin-**
czon — az ünnepnapok kivételével — min-
dennap délelőtti 11 óráig megtekinthetők. —
Pályázni óhajtok írásbeli ajánlataikat zárt
borítékban folyó év **február hó 5-én** dél-
előtti 9 óráig adják be az igazgatósághoz,
mikor az árlejtés foganatosítottatik.

Rimaszombat, 1901. január hó 19-én.

Fekete Pál, igazgató.

1—2

Hirdetmény.

5501. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék,
mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **dr. Czi-**
ner Miksa ügyvéd rimaszombati lakos, mint elmebeteg
Balogh Endre gondnoka végrehajtatonak **Sulko**
Andrásné szül. **Praszlicska Mária** derencsényi
lakos végrehajtást szenvedő elleni 288 korona 72 fillér
tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árve-
rest az 1881. évi 60. tcz. 144. és következő §§-ai ér-
telmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő
Derencsény községben fekvő, a derencsényi 68. sztjkyben
A. 1—13. sorszám alatt foglalt Praszlicska János nevére
1/3, Maczko Jánosné szül. Praszlicska Zsuzsanna nevére
1/3, Sulko Andrásné szül. Praszlicska Mária nevére 1/3-ad
részben irt ingatlanokból s az ezek után járó 1/3 urbéri
birtok utáni erdő és legelő illetőségéből Sulko Andrásné
szül. Praszlicska Mária birtokilletőségére az 1400 koro-
nában ezennel megállapított kikialtási árban elrendete
s annak megtartására határnapul 1901. évi **márczius**
5-ik napjának délelőtti 10 óráját Derencsény község
házánál tűzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingat-
lanok a becsáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikialtási ár
10%-át, azaz 140 koronát készpénzben vagy az 1881.
évi 60. törvényezikk 42. §-ban jelzett árfolyammal szá-
mitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám
alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában ki-
jelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezeihez le-
tenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
állított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszol-
galtatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság 1900. november hó 21-én.

Kovács, kir. tszéki albiró.